

Weblog van een Bijna-Brugger

Aanrader voor achtstegroepers!

Gebundelde weblogs in boekvorm, dat is het idee achter *Weblog van een Bijna-Brugger* van schrijfster Annemarie Bon. Hoofdpersoon en auteur van de weblogs is Michiel. Michiel is een echte puber en vindt veel stom. Zijn weblogs hebben vaak titels als anti-auto, anti-vakantie, anti-ouders ... Hij noemt zichzelf daarom ook antiheld. *Weblog van een Bijna-Brugger* is het tweede deel van een serie. Tevens verschenen *Weblog van een antiheld* en *Weblog van een Bruggertje*. De boeken zijn prima los van elkaar te lezen.

In dit deel staat Michiel op het punt naar de brugklas te gaan. Hij moet alleen de lange saaie vakantie tussen groep 8 en de brugklas zien door te komen. Zuchtend telt hij de dagen af. Ondertussen beschrijft hij spottend de vakantie-ellende met zijn alleenstaande moeder en daarna de weken bij zijn vader en nieuwe vriendin plus 'kindercrèche'.

De weblogs van Michiel zijn ook echt op internet te vinden.

Op www.weblogvanmichiel.nl kunnen lezers berichten achterlaten. Die reacties, evenals de uitslagen van de polls, kunnen op hun beurt weer terecht in een volgend deel. Zo lopen werkelijkheid en fictie in elkaar over en kunnen lezers eeuwige roem verkrijgen in het boek.

Annemarie Bon heeft naar mijn mening een humoristisch boek geschreven dat alle achtstegroepers zal aanspreken. Allereerst kunnen ze genieten van de bizarre scènes als Michiel en zijn moeder eerst in de file belanden, daarna in een ramphotel, op een naaktcamping en op een eenouderveldje. Erger kan bijna niet. Gelukkig voor de lezers heeft Michiel een mobiel met internet om op zijn weblog zijn frustraties van de grote V (vakantie/verveling) van zich af te schrijven. Vanuit de file volgt een live verslag: *'Je sterreporter Michiel schakelt nu over op drie dronken mannen. [...] Ze naderen tamelijk opzichtig twee onmiskenbare domme blondjes bij hun Polo'tje.'* Ten tweede is de stijl van Annemarie Bon vlot en eigentijds. Michiels verhalen lezen lekker weg en zijn herkenbaar, in het bijzonder voor kinderen met gescheiden ouders. De weblogboeken van Michiel worden aangeprezen als de Nederlandse Adrian Mole. Niet onterecht. Vooral de droge, spottende humor maakt dit boek tot een verfrissend en lachwekkend verslag. Ikzelf (MvA) schoot regelmatig in de lach.

Ten derde is de vertelvorm van dit boek is origineel gevonden en vernieuwend. Weblogs zijn feitelijk een soort dagboek, maar doordat ze gepubliceerd worden op internet, neigen ze eerder naar columns. Het boek heeft weliswaar een rode draad, maar lijkt door deze structuur verder meer op een tijdschrift met los te lezen artikelen en rubrieken. Zo zijn er moppen, krantenknipsels, minicursussen (*Hoe krijg ik alles van mijn ouders gedaan wat ik maar wil?*), anti-verveeltips, handige anti-brugklastips, testjes (*Ben jij klaar voor de brugklas?*) en puzzels. Het is daardoor zowel een 'hoe-overleef-ik-de-vakantie-vóór-de-brugklas-boek' als een vrolijk en creatief doe-boek, ideaal om je juist niet te hoeven vervelen. Het karakter van Michiel is goed uitgewerkt. Hij is lekker tegendraads en eigenzinnig. Jammer genoeg klinkt hier

en daar de stem van de schrijfster te veel door en is de taal volgens mij daardoor wat te volwassen: *'Nergens wordt de leegheid van het bestaan zo duidelijk als tijdens de vakantie.'* Gelukkig heeft Michiel ook nog wat kinderachtige trekjes, zo schrijft hij vaak *'Wie dit leest, is gek'* of *'Verboden te lezen'*. Maar misschien kenmerkt die tegenstrijdigheid juist Michiel, een beetje een nerd, die bezig is zich een nieuw imago aan te meten voor de brugklas.

Ten slotte vind ik het verheugend dat er eindelijk eens een boek over de brugklas voor jongens geschreven is. Is het vreemd dat jongens van deze leeftijd weinig lezen, als er amper geschikte boeken voor ze zijn?

Maaïke van Agt, recensent